

Geier v. American Honda***Pablo Salvador Coderch***

N'hi ha prou amb complir les lleis i els reglaments?

A vegades: en *Geier v. American Honda* (120 S. Ct. 1913, 146 L. Ed. 2d 914 (2000)), el Tribunal Suprem federal dels Estats Units d'Amèrica decidí que la *National Traffic and Motor Vehicle Safety Act* de 1966 i el seu reglament, que establia els estàndards de seguretat passiva dels automòbils, preclouïen les accions per presumptes negligències basades en l'incompliment de precaucions addicionals a les exigides pels estàndards en qüestió. En el cas, Alexis Geier sostenia que tenia dret a ser indemnitzada pels danys soferts quan l'Honda Accord 1987 que conduïa s'accentà, doncs a aquell model li mancava air bag de conductor.

Per a la majoria del Tribunal, en ponència de J. Breyer, els estàndards eren de màxims: la llei incloïa una regla legal sobre prevalença del dret federal sobre els drets dels estats que impedia l'aplicació del Common Law estatal sobre negligència, malgrat que altre article de la mateixa llei preservava les accions de danys que el propi Common Law pogués concedir a les víctimes (comparar, en aquest sentit, 15 U.S.C. §1392 (d) (1988 ed.) amb 15 U.S.C. §1397 (k) (id.)). L'evolució històrica de la reglamentació sobre seguretat passiva dels vehicles mostrava que el Congrés havia volgut deixar un marge d'elecció entre les distintes mesures de seguretat: s'hauria pretès evitar una reacció contrària i massiva del públic davant noves mesures molt exigents.

Per a la minoria, encapçalada pel Magistrat J. Stevens, els estàndards eren de mínims: com en el cas del Titanic, les regulacions sobre nombre i capacitat de bots salvavides fixaven un mínim no un màxim...